

FERICE DE CEI ÎMPĂCIUITORI ȘI DE CEI PRIGONIȚI DIN PRICINA NEPRIHĂNIRII

Scopul: Să înțelegem că Dumnezeu vrea să-l vadă pe fiecare creștin un slujitor al împăcării, chiar dacă nu va fi înțeleș în această lume.

Pasajul biblic: „*Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu! Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția Cerurilor*” (Matei 5:9-10).

Ferice de cei împăciuitori

Cea de-a șaptea fericire sună astfel: „*Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu*” (Matei 5:9). Esența acestei fericiri constă în faptul, că ucenicii sunt slujitori ai împăcării. Una din sursele problemelor oamenilor, „ce se află la poalele muntelui” este înstrăinarea și conflictul între ei. Oamenii sunt în conflict cu Dumnezeu, unii cu alții, și chiar cu sine însuși. Isus îi îndeamnă pe ucenicii Săi să înțeleagă și să-și însușească această calitate importantă, ce le va oferi posibilitatea să capete împăcarea în toate cele trei direcții, iar apoi, întorcându-se la poporul ce se afla la poalele muntelui, să devină slujitori ai împăcării.

Pavel scrie că fiecare credincios, ce a trăit minunea împăcării cu Dumnezeu prin Cristos, are împuternicirea să realizeze slujba împăcării (2Cor. 5:12-6:2). Tatăl Ceresc așteaptă ca urmașii Săi să ducă Vestea Împăcării celor care sunt departe de El și nu sunt într-un legământ de pace cu El. Un teolog scria: „Voia Celui ce ne-a împăcat pe noi cu Sine este ca să fim canale prin care să ducem pacea celor neîmpăcați cu Dumnezeu”.

La mijlocul secolului XX, în Rusia Sovietică un medic, aflându-se într-un lagăr de concentrare din Siberia, a devenit creștin. Acceptându-L pe

Isus ca Domn și Mântuitor, acest medic evreu pe nume Boris Kornfeld a luat ferma hotărâre de a deveni un slujitor al împăcării în acel loc groaznic. El a renunțat la faptele vicioase, în rezultat unii întemnițați au prins ură pe el. Odată, operându-l pe unul dintre pacienții săi, i-a povestit despre modul cum s-a împăcat cu Cristos. Aceasta a fost ultima lui mărturie. El a fost omorât chiar în acea noapte, în patul său. Pacientul lui s-a gândit mult timp la ceea ce a auzit de la medic și, în cele din urmă, a devenit creștin. Pacientul se numea Alexandru Soljenițin.

Acest medic, fiind un ucenic dedicat, nu a putut nicidecum să știe că pacientul său va deveni renumit în întreaga lume și va scrie numeroase cărți formidabile. El pur și simplu a făcut ceea ce Isus ne-a îndemnat să facem în cea de-a șaptea fericire. Isus le promite unor asemenea slujitori ai împăcării că vor fi numiți fii ai lui Dumnezeu. Tatăl Ceresc a avut un singur Fiu și Acesta a fost Misionar. De aceea, nu e uimitor faptul că El a hotărât că aceia, care sunt ai Lui - vor fi trimiși, de asemenea, precum Fiul Său. Desigur, când se vorbește aici despre fii, se are în vedere – copiii Domnului, în general, adică și fii, și fiice.

Ferice de cei prizoniți pentru adevăr

„*Ferice de cei prizoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția Cerurilor.*” (Matei 5:10). După cum s-a amintit, aceste fericiri se potrivesc în perechi și așa este cu adevărat. Cea de-a șaptea fericire este legată după sens cu cea de-a opta.

Boris Kornfeld și-a jertfit viața pentru a deveni un vestitor al împăcării pentru Alexandru Soljenițin. Acesta a fost un exemplu de slujire adevărată a împăcării. Asemenea au fost o mulțime de oameni de-a lungul istoriei Bisericii. Iată de ce a șaptea fericire – „Ferice de cei împăciuitori” și a opta – „Ferice de cei prizoniți din pricina neprihănirii” – sunt atât de strâns legate una de alta. Aceia, care fără a ezita recunosc autoritatea Regelui lor asupra destinului, sunt supuși prigonirilor din cauza faptului că sunt slujitori ai împăcării.

Fiți atenți, aici nu este scris: „Ferice de cei prizoniți”, adică prizoniți din cauza oricărui motiv, mai ales dacă ei înșiși sunt vinovați de aceasta. „Ferice de cei prizoniți din pricina neprihănirii” – iată ce se afirmă în această fericire. Ei sunt urmăriți deoarece predică Evanghelia, proclamând că Îi aparțin lui Isus Cristos. Aici se poate vedea clar de ce aceste două fericiri sunt legate reciproc.

Slujitorii împăcării se supun urmărilor și din motiv că ei întotdeauna sunt acolo unde e o problemă sau un conflict. Ei merg în acel loc, unde părțile ce se dușmănesc încep să se opună. Slujitorii împăcării se îndreaptă anume acolo, unde e tulburare și chiar pericol.

Să ne gândim la ceea ce așteaptă Domnul de la fiecare dintre noi. Suntem noi gata să împlinim voia lui Dumnezeu și să ducem cuvântul împăcării celor din jur, chiar dacă pentru aceasta ne vom supune prigonirilor?

Întrebări pentru discuție

1. Conform celei de-a șaptea fericiri, ce așteaptă Domnul de la urmașii Săi? Cum înțelegeți aceasta?

2. De ce omul trebuie să se împace cu Dumnezeu și cum aceasta se poate realiza prin Cristos? (Discutați această întrebare mai în detaliu.)
3. Cum înțelegeți legătura între fericirea referitoare la cei împăciuitori și fericirea, privindu-i pe cei prizoniți pentru neprihănire?

4. Ce îi motivează pe creștini să predice Cuvântul împăcării cu o asemenea râvnă, în ciuda oricăror pericole?

Motive de rugăciune

Rugați-vă ca prin voi Dumnezeu să poată răspândi pacea Sa. Ca voi să fiți aceia care să ducă Vestea Împăcării în această lume, Vestea Bună a lui Cristos. De asemenea, ca Domnul să vă ajute să rămâneți credincioși, atunci când sunteți neînțeleși, vorbiți de rău și prigoniți.

Temă de casă. De memorat Matei 5:9,10.

LECTIA 7

PENTRU NOTIȚE